

Posudek na bakalářskou práci Kristiny Havlovičové „Domácí vzdělávání u dětí s poruchami autistického spektra a DMO“

Předkládaná práce představuje cca 50 stran textu příspěvku k tématu domácího vzdělávání, a 11 obrazových a textových příloh.

Autorka deklaruje v úvodní kapitole textu cíl své práce: „...předložit konkrétní ukázkou metod a postupů při domácím vzdělávání dítěte s autismem a dětskou mozkovou obrnou“ ... konkrétně se zaměřením na „používání a dodržování metod strukturovaného učení...“ (str. 2). Bakalářská práce má být textem badatelským a měla by proto být strukturována i myšlenkově vystavena tak, aby v úvodu obsahovala vymezení vybraného badatelského tématu a také jeho zdůvodnění- což se nejčastěji realizuje v návaznosti na stav poznání v odborné literatuře, který se týká sledovaného tématu. Další části textu by pak měly mít konkrétní účel ve vztahu k těmto vymezeným otázkám. Bohužel, tyto postupy text kolegyně Havlovičové neobsahuje. Relevance tématu i jeho vazba na předchozí výzkum, stejně jako konstrukce teoretického zázemí ke zvolenému problému (viz cíle práce) v textu chybí a dle mého názoru oslabuje hodnotu celé práce.

Předkládaný text má 4 teoretické kapitoly, které vymezují klíčové pojmy práce: domácí vzdělávání (zde je text vystaven výhradně na dvou autorech a jejich diskuse k tématu je předkládána jako „postoj odborné společnosti k domácímu vzdělávání“-což, není zcela vhodné rámování tématu), dětská mozková obrna (str. 11-16), autismus (str. 17- 27) a strukturované učení (str. 28- 36, celý text je zde sestavený z jediného literárního zdroje). Textu teoretické části chybí problematizace, resp. např. v kapitole o strukturovaném učení- kde by se dalo očekávat, že autorka nastíní momenty, které mohou zakládat důvody pro cíle, které pro svoji práci zvolila (tedy sledování „dodržování a používání metod strukturovaného učení“)- není upřesněno, co by mělo být problémem nebo zdrojem obtíží při jeho realizaci nebo jiným důvodem realizace šetření, které autorka nabízí v případové studii (kap. 5)

Případová studie postrádá argumentaci výzkumných otázek, které autorka předkládá. V metodologické části – autorka deklaruje „osobní případovou studii a uvádí, že pouze: kombinace technik sběru dat používaných při této metodě... umožňuje nejlépe zajistit objektivní a validní data...“ (str. 37) –tuto formulaci prosím u případné obhajoby, aby autorka vysvětlila a upřesnila. V popisu metodologie své práce uvádí autorka užití strukturovaného pozorování a strukturovaného rozhovoru (není zřejmé čím strukturovaný). Práce neobsahuje přepis rozhovorů ani upřesnění metody zpracování rozhovorů , což výrazně oslabuje hodnotu celé empirické části textu. Analýzy působí nahodile a někdy až účelově.

Celkově práci kolegyně Havlovičové hodnotím jako velmi slabou, postrádající základní znaky badatelského textu primární úrovně. Jako vedoucí předkládané práce mohu jen s politováním konstatovat, že se autorka rozhodla pro výhradně samostatné zpracování textu a nevyužila možnosti své badatelské postupy a metodologické kroky konzultovat. S ohledem i na velmi slabou obsahovou hodnotu teoretické části textu považuji předloženou práci spíše za hraniční z hlediska přijetí k obhajobě a doporučuji její přepracování.

Seidlová Málková Gabriela

Praha 8. 9. 2012